27/03/2019

Патријарх Кирил: “Свештеничка породица је пример верницима”

Дана 20. марта 2019. године Његова светост патријарх московски и целе Русије Кирил председавао је седницом Високог црквеног савета Руске Православне Цркве. Отварајући је поглавар је одржао уводну беседу коју је пре свега посветио актуелној теми свештеничких породица.
Мора се признати да је криза породичних вредности која је погодила савремено друштво задесила и живот клира, – истакао је патријарх. – Наравно, не у оној мери у којој се то десило у свету, али је ипак очигледно да критични односи постоје и у неким свештеничким породицама. Као надлежни архијереј града Москве добијам одговарајуће информације и ако ситуацију упоредимо с оном од пре 10-20 година, очигледно се запажа негативна динамика у смислу очувања свештеничких породица и атмосфере која у њима влада.“

„Живимо, – посебно је истакао патријарх, – у условима тоталног ширења морално сумњивих представа о односима између мушкарца и жене које се намећу преко средстава за масовно информисање, преко интернета, друштвених мрежа, гламурозних часописа, телевизијских шоуа и тако даље. А породице клира не живе у изолацији, и зато се све оно што се односи на

сваког човека, на његов разум и срце, односи и на породице свештенослужитеља.

Наши преци су могли да преносе породичне вредности са оца на сина, са мајке на кћерку. У томе им је помагало задружно устројство живота. Родитељ говорећи детету о браку и породицу није имао конкуренцију у ставова који продиру кроз све и који су данас присутни у такозваној популарној култури. Ми данас живимо у условима потпуне информационе отворености и непрестане борбе идеја, а то значи опадање значаја сваког ауторитета.

Практично није могуће заштити генерацију која расте од такозване слободне љубави. Укључите телевизор, одете у биоскоп – ова тема је свуда прилично живописно приказана, што несумњиво утиче на свест, на разум и на душевно стање омладине. Али наравно, можемо да учимо како да се свему томе супротставимо и како да речју и искуством демантујемо лажна обећања која младим људима даје популарна култура која отворено изјављује да су традиционалне представе о породичним вредностима заостале.“

„Породични морал, – истакао је патријарх, – укључујући и онај у свештеничким породицама, није датост. Целовитост породице је поље непрестаних напора усмерених на јачање брачног савеза. Можда се некада склапање брака могло сматрати као једном свршеним послом који не захтева никакву пажњу. Човек се оженио, жена се удала – и на известан начин као да нису морали нарочито да се труде. Друштво није одобравало развод, подела имовине је била невероватно компликована и људима је преостајало само да живе заједно. Понекад да трпе једно друго, али су се бракови формално чували.

Данас то, као што знате, ни из далека није тако. Неки нас прекоревају говорећи да су некадашњи породични идеали фанатизам и да Црква проповеда нешто што је безнадежно застарело. Међутим, нипошто није тако – познајемо и свештенике и мирјане чије породице су заиста мала црква. Међутим, ова црква се гради трудом, благословеним од Бога. Она се не гради просто зато што је један од брачних другова свештенослужитељ, а други је васпитан у хришћанском духу. То није довољно, зато што сваки дан брачног живота може упутити изазов породичним односима, укључујући и негативан спољашњи утицај на породичне односе.

Свештеник не сме да оправдава своје неучествовање у породичном животу пастирским пословима. Шта год да се деси, породица у животу сваког ожењеног свештеника мора заузимати значајно место. Зато што породични

живот свештеника, понајпре на селу где се живот сваког човека види као на длану, има изузетан значај. То обавезно треба да буде живот на који би људи желели да се угледају.“

Управо зато, по мишљењу поглавара Руске Цркве, припрема студената богословије за породичан живот није само залог среће њихових породица. „Породица свештеника је свуда узор за људе из његове околине, нарочито тамо где је свештеник окружен људима и где нема таквог отуђења као што је то случај у мегалополисима. У мегалополису човек може да се сакрије у свом стану тако да чак ни комшија са спрата ништа не зна о њему. А у сеоској парохији сви све знају и гледајући у свештеника, у попадију, желе да се угледају на њих.

То је разлог због којег припрема за породичан живот треба да буде у центру наше пажње, нарочито кад говоримо о васпитању ученика и студената богословије и о њиховој припреми за пастирско служење.

Нема такве потешкоће у породичном животу и у односима међу супружницима која се не би могла спречити или савладати међусобном љубављу и пажњом. Чини се да је то аксиома, али ожењени људи знају да се ова аксиома не остварује увек лако. Јер је љубав осећање које захтева сталну топлину. Ове речи се не односе само на хришћанску љубав – оне се тичу и породичних односа. Зато бих још једном желео да кажем да бар полазници богословских школа треба да буду теоријски спремни за изградњу породичних установа.

Свештеничке породице такође треба да буду у центру пажње надлежних архијереја. Архијерej не сме да се меша у живот свештенослужитеља, али треба да буде добар отац, саветник и човек који може да притекне у помоћ кад се породични живот нађе под ударом искушења. Нажалост, није увек тако, и чак и поред тога што имају контакт са клиром архијереји не знају увек шта се дешава у породицама свештенослужитеља,“ – посебно је истакао патријарх.

„Зато бих желео да се обратим свим надлежним архијерејима позивајући их да ни у ком случају из своје архипастирске одговорности не искључе бригу за брачну срећу клира,“ – истакао је Његова Светост патријарх.

Он је изразио наду у то да ће надлежни архијереји размислити и да ће више пажње обратити на пружање помоћи свештеничким породицама и архипастирској бризи за срећу ових породица.

Са руског Марина Тодић

http://www.tvhram.rs/pisana-rec/predavanja/882/patrijarh-kiril-svestenicka-porodica-primer-vernicima